

dichtbij

WIN!

1 van de 10
Kinopolis
tickets!

Ook

Lies Depestele:
"Een eetstoornis is
als een relatiecrisis"

Kurt Defrancq
Over kunst, kurk en
kerk. En over Kurt
natuurlijk!

Roeselare
Flexplekken,
doe-klassen en
teamteaching

**Begeleider
Robin Annemans:**

**"MIJN WOONGROEP IS
MIJN TWEEDE THUIS"**

Dossier

DE CENTRALE DIENSTEN

**Ivoren toren
of gouden aanspreekpunt?**

VERSCHIJNT 4 KEER PER JAAR
MAA - JUN - OKT - DEC
13de JAARGANG
OKTOBER 2022 #60

Broeders van Liefde

GEÏNSPIREERD VERBONDEN

“HET GEWICHT van een eetstoornis alleen dragen, is erg zwaar.

WIE IS LIES DEPESTELE?

- // Lies (43) werkt als klinisch orthopedagoog en gezinstherapeut op Team Eetherstel in de Alexianen Zorggroep in Tienen. Daarnaast is ze opleider binnen de vierjarige opleiding partnerrelatie-, gezins-, en systeempsychotherapie (UGent) en werkzaam als wetenschappelijk medewerker bij Eetexpert.
- // Ze houdt van dingen in gang zetten, van mensen ontmoeten, mooie zinnen en teksten en thuiskomen bij haar partner en 2 dochters.
- // Ze schreef een doctoraat over het gezinsfunctioneren en multi-family therapie bij eetstoornissen en droomt ervan om misschien ooit een boek te schrijven voor en door gezinnen geconfronteerd met een eetstoornis.

Jongeren voelen zich niet begrepen en schermen zich af. Ouders voelen zich machteloos en hun reacties zijn soms helpend, soms niet. Er ontstaan muren binnen gezinnen. Wie heel diep in zijn of haar eetstoornis zit, kan echt veel mensen verliezen. Afzonderen, verbergen, liegen: het hoort er allemaal bij. Een eetstoornis, maar ook alle andere psychische kwetsbaarheden, hebben dan ook een erg grote impact op de omgeving. Schrijfster Lize Spit beschreef in haar boek heel mooi hoe het toiletzakje van elk lid van haar gezin klaarstond, alsof ze elk moment klaar waren om allemaal hun eigen weg te gaan. Een eetstoornis leidt vaak tot een crisis waardoor dat soort patronen blootgelegd wordt.

Daarom zetten wij in op multi-family therapie. We mixen families, laten moeders met andere dochters en andere vaders spreken en moedigen hen aan om over thema's te babbelen die voor hen herkenbaar zijn. Stellingen zoals 'door de eetstoornis is er een

**Elke medewerker heeft
recht op personeelsacties
en -kortingen!
Kijk snel op pg. 30
voor meer informatie!**

Colofon

Dichtbij

is een uitgave van de groep Broeders van Liefde. De groep overkoepelt verschillende initiatieven zoals Menas, Fracarita Belgium en de organisatie Broeders van Liefde die de begeleiding en de verzorging opneemt voor kinderen, jongeren en volwassenen in de sectoren onderwijs, zorg (geestelijke gezondheidszorg en ouderenzorg), sociale economie, welzijn (orthopedagogische zorg en kinderdagverblijven) en buitengewoon onderwijs.

Redactieraad:

Jan Decoene, Mattias Devriendt, Filip Erkens, Raf Missorten, Julie Goditiaboïs, Koen Van Canegem en Nikkie Steyaert.

Hoofredacteur:

Nikkie Steyaert

Verantwoordelijke uitgever:

Koen Oosterlinck, Stropstraat 119,
9000 Gent

Abonnement:

Dichtbij verschijnt 4 keer per jaar en is gratis voor alle medewerkers van de Broeders van Liefde. Wil je een abonnement? Neem dan contact op met het redactiesecretariaat.

Oplage:

13.500 ex.

Redactiesecretariaat:

Nikkie Steyaert, Stropstraat 119,
B-9000 Gent
T 09 221 45 45
nikkie.steyaert@broedersvanliefde.be

Vormgeving:

Filip Erkens

Druk:

Perka

Volg Broeders van Liefde op social media!

 www.broedersvanliefde.be

 www.facebook.com/broedersvanliefde

 www.instagram.com/broeders_van_liefde

kloof ontstaan binnen ons gezin' of 'we hebben thuis onze manier van koken aangepast' leiden tot hele boeiende uitwisselingen. We proberen het vertrouwen te herstellen en een sfeer te creëren waarin de jongere terug in dialoog kan gaan met zijn of haar ouders en zich weer veilig voelt. Na een opname moet de persoon namelijk terug naar het gezin en het is cruciaal dat ze daar steun, begrip en hulp ervaren.

Ons doel is om de controlerende mentaliteit om te buigen naar een houding van samenwerking zodat partners terug partners en ouders, broers of zussen, terug gezinsleden van elkaar kunnen zijn. Pas op: enige alertheid is wel nodig. We hebben het hier niet over een kop-in-het-zand-cultuur. Het draait erom te leren hoe mensen er met elkaar over kunnen spreken, zonder in een kramp te schieten. We willen families laten stilvallen bij hun manier van leven en omgaan met elkaar. Het is als bij een relatiecrisis. Als je erdoor kan raken, komt er iets

nieuws in de plaats.

Als hulpverlener is het hoopgevend om getuige te mogen zijn van de persoonlijke groei van mensen, maar ook van de manier waarop gezinnen terug verbonden raken met elkaar. Dingen worden bespreekbaar, mensen stellen zich kwetsbaar op, er ontstaat ineens dialoog met je ouders of met een vriend of vriendin, wat soms leidt tot een hechte(re) band. Een eetstoornis, en bij uitbreiding ook andere psychische problemen, kunnen in die zin een kans zijn. Een kans om – wars van alle taboes – de kwetsbaarheid niet alleen, maar samen met anderen te omarmen.”

Br. Victor Grard

° 14/04/1930
† 15/07/2022

Br. Victor is geboren in Turnhout en is oud-leerling van Sint-Victor. Geïnspireerd door de broeders die er lesgeven, is br. Victor op jonge leeftijd naar het juvenaat gegaan in Gent, ter voorbereiding om zelf broeder te worden. Professioneel volgde hij, in de toenmalige traditie van de congregatie, de opleiding tot onderwijzer in de Normaalschool in Zwijnaarde. Hij ging in verschillende scholen aan de slag. Kenmerkend voor hem was zijn grote fantasie en de overtuiging waarmee hij verhalen kon vertellen. Na zijn loopbaan in het onderwijs is br. Victor ook een tijdlang missionaris geweest in de Filipijnen. Hij was er overste en directeur van de lokale school van Broeders van Liefde. Bij zijn terugkomst in België werd hem gevraagd om roepingen animator te worden. Na zijn pensioen woonde hij nog vele jaren bij de Broeders van Liefde in Eindhoven, waar hij zich ten dienste stelde als receptionist voor de gemeenschap. Na meer dan 20 jaar in Eindhoven werd het omwille van zijn gezondheid moeilijk om daar te blijven wonen. De laatste jaren was hij bewoner van het rusthuis St.-Jan in Zelzate, waar hij op 15 juli overleed op de leeftijd van 92 jaar. We zullen br. Victor herinneren als een geboren verteller die jong en oud kon boeien met zijn verhalen waarin werkelijkheid en fantasie door elkaar liepen.

Br. Lucien Massenhove

° 03/07/1943
† 30/08/2022

Br. Lucien is geboren te Westkerke in 1943 en vrij onverwachts gestorven op 30 augustus 2022 te Gent. Het leven van br. Lucien als Broeder van Liefde is gekenmerkt door zijn verschillende zendingen. Hij had opdrachten in België, maar er waren ook periodes waar zijn opdracht zich situeerde in Afrika. De opdrachten van br. Lucien waren heel uiteenlopend: de ene keer had hij een taak bij de technische dienst, in de schrijnwerkerij of in de bouw. Een andere keer kreeg hij een taak als chauffeur; met zijn rijbewijs E kon hij namelijk vrachtvervoer en personenvervoer verzorgen. Ook troffen we hem soms aan als kok in de keuken van de gemeenschap. Voor br. Lucien was het geen probleem om van taak te wisselen, integendeel. Hij hield van verandering. Zuid-Afrika was echter een blijver: in 1994 vertrok hij als missionaris, om pas terug te keren in 2014. Ook in zijn laatste jaren bleef br. Lucien zich verdienstelijk maken, met een waaier aan diensten aan de gemeenschap. Tot enkele jaren geleden werd hij nog steeds veelvuldig ingeschakeld als chauffeur. Maar het meest zullen we br. Lucien herinneren om zijn vermakelijke lach, die je al van ver kon horen. Hij ging goedgezind en goedlachs door het leven.

Br. Augustinus Lambert Engelen (Br. Engelbertus)

° 24/02/1929
† 03/09/2022

Br. Lambert is geboren te Tessenderlo en gestorven op de leeftijd van 93 jaar. Als Broeder van Liefde woonde en werkte hij voor het grootste deel van zijn carrière in de voorzieningen van Broeders van Liefde in Wallonië. Pas in 2014 kwam hij terug naar Tessenderlo, om dicht bij zijn familie te kunnen genieten van de welverdiende rust. Br. Bertje – dat was zijn naam onder de broeders – was werkzaam als verpleger en werd immens gewaardeerd voor zijn toewijding en grote betrokkenheid. Vele jaren was hij afdelingshoofd in Bonneville, op de afdeling van de mensen met een zwaar verstandelijke beperking. Het waren ‘zijn mensen’: met heel veel liefde werden ze verzorgd. Toen hij de opdracht kreeg om directeur nursing en overste te worden in het ziekenhuis van Broeders van Liefde te Dave, kwam er een golf van protest. Niet enkel van de cliënten en hun omgeving, ook het personeel liet hun ongenoegen horen en vroeg om br. Bert in Bonneville te houden. Br. Bert, een minzaam man met oog voor iedereen om zich heen en met zin voor humor, is stilletjes uitgedoofd. Zolang dit nog kon, is hij in Tessenderlo gebleven. De laatste weken van zijn leven heeft hij doorgebracht in St.-Jan te Zelzate, zodat we hem voldoende zorg en nabijheid konden bieden. We zullen onze medebroeder missen.

Br. Jozef Hontelé (Br. Timon)

° 25/01/1930

† 23/08/2022

Br. Jozef stierf op 62-jarige leeftijd in Tottori (Japan). Vele jaren heeft br. Timon – zo is hij bij de broeders best gekend – in Japan geleefd en gewerkt. Het was ook zijn uitdrukkelijke wens om daar te sterven. Toen hij enkele jaren geleden op bezoek was in België, nam hij reeds afscheid. Het was voor hem duidelijk dat het zijn laatste bezoek aan België was.

Br. Jozef is afkomstig uit Essen en heeft daar de Broeders van Liefde leren kennen. Als onderwijzer was hij op verschillende plaatsen actief, maar zijn ervaring met de school voor buitengewoon onderwijs in Woluwe vond hij erg bijzonder. Wellicht is die ervaring voor hem de trigger geweest om zich aan te melden toen men broeders zocht om naar Japan te gaan, om er de zorg op te nemen voor personen met een verstandelijke beperking.

Hoewel Japan geen ontwikkelingsland is, is het werken als broeder en als christen er niet evident. Christenen zijn er een heel kleine minderheid en met mensen met een beperking weet de Japanse maatschappij niet goed raad. Ook de taal is een bijkomende moeilijkheid om je goed te kunnen integreren. Br. Jozef is in al deze uitdagingen uitmuntend geslaagd. De kleine broedergemeenschap die Broeders van Liefde er is, wordt erg geapprecieerd en aanvaard. Het enthousiasme en de charme van br. Jozef zullen daarbij zeker een rol hebben gespeeld. Japan was br. Jozef zijn tweede thuis; een plek waar hij zijn leven als Broeder van Liefde ten volle kon beleven.

Zuidreis

Een nieuw werk- en schooljaar is opgestart. Ook voor onze collega's in Afrika. In welke klassen en in welke omstandigheden moeten leerkrachten er lesgeven? Wat zijn de werkomstandigheden van psychiatische verpleegkundigen? Wat betekent een huisbezoek aan een kind met een beperking in Afrika? In welke context leven onze Afrikaanse collega's en de broeders? Wat doen zij met de ondersteuning vanuit België? Wat kunnen we van elkaar leren?

Laat hun verhaal, ook jouw verhaal worden! Ontdek dit alles op de Zuidreis 2023!

Meer info over dit gezamenlijk initiatief van de organisatie Broeders van Liefde en Fracarita Belgium (de ngo voor internationale samenwerking van de groep Broeders van Liefde) vind je op de website www.zuidreis.be

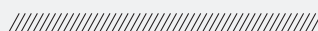
90

Het Cijfer

Zorggroep Sint-Kamillus vierde in september hun 90-jarig bestaan!

Wie met ernstige psychische problemen kampt en opgenomen wordt in een psychiatrisch ziekenhuis, moet in een veilige omgeving terecht komen. Het is dan ook heel belangrijk dat niet alleen de juiste behandelingen worden aangeboden, maar dat ook de omgeving zelf gezondheidsbevorderend is

Vlaams minister Hilde Crevits, n.a.v. haar bezoek aan de vergoederde werf van een nieuwe afdeling bij PC Dr. Guislain.

Bekijk het bezoek via deze QR-code

Katrien Cornette

Prijs Spirituele Zorg 2022

Wat doe je als je in de zorg geconfronteerd wordt met levensvragen van cliënten zoals 'Ik zie het niet meer zitten' of 'Wat heeft mijn leven nog voor zin'? Hoe ga je om met je onmacht wanneer je het lijden van cliënten niet kan verzachten? Het zijn vragen waar Katrien Cornette, zorgpaster in Sint-Kamillus en winnaar van de Prijs Spirituele Zorg 2022, een antwoord op wil bieden. "Zingeving inpassen in de zorg is een vaardigheid die je kan leren en kan integreren in het zorgprotocol. Het zorgt voor verdieping van de zorg, rustigere patiënten en veel meer vervulling voor jezelf."

GENSTER*

In het kader van haar doctoraat verrichtte Katrien onderzoek naar spirituele aspecten van palliatieve zorg. Daarna koos ze resoluut voor praktijkwerk, wat ze vele jaren combineerde met vormingswerk. Haar aanbod resulteerde vorig jaar in de lancering van een nieuwe website www.gensterzorg.be. Dat initiatief levert Katrien nu de Prijs Spirituele Zorg 2022 op. "De prijs is een erkenning vanuit het werkveld voor het vormingsaanbod dat ik mocht ontwikkelen. Ik ben gestart met lezingen in conferentiezalen en dat evolueerde naar modules en workshops binnen de palliatieve netwerken. Dat alles resulteert nu

WIE IS

KATRIEN CORNETTE?

- // Katrien Cornette (55 jaar) is sinds 2000 actief als pastor bij Zorggroep Sint-Kamillus in Bierbeek.
- // Ze lanceerde de website www.gensterzorg.be, met een breed vormingsaanbod rond zingeving in de zorg.
- // Katrien ontving deze zomer de Prijs Spirituele Zorg 2022. Daarvoor kreeg ze een creatief cadeau: een fruitboom om op een centrale plek op de groene campus te planten, samen met patiënten en bewoners. Hij kreeg de naam 'Groeiboom' mee.

*genster (de; West-Vlaams). 'gensters in mensen aanblazen': de bestaande levenslust in mensen aanblazen zodat de passie en spirit ontwaakt.

in coaching-trajecten op maat voor professionals, vrijwilligers en teams, over het omgaan met onmacht en zin-in-zorg. Ik hoop hiermee mensen handvatten aan te reiken om de zorg voor spirituele noden professioneel en systematisch in te kunnen zetten."

INSPIREREN

Katrien bezit met haar 30 jaar praktijkervaring een waaier aan pastorale competenties en een sterke professionaliteit. Ze weet op een frisse, creatieve manier weer te geven waar spirituele zorg echt om gaat. Ook via haar blog en interactieve facebookpagina wil ze collega's in de zorg aan de hand van praktijkvoorbeelden inspireren en zinzorg op de werkvloer zichtbaar maken. "Als kind droomde ik ervan om leerkracht te

worden (moeilijke dingen begrijpelijk maken), of missionaris (verder kijken dan de vertrouwde horizon). Uiteindelijk ben ik zorgpaster in de forensische psychiatrie geworden en verzoen ik op deze manier beide dromen: dagelijks ontmoet ik mensen uit zeer diverse werelden, én ik mag zorgverleners duidelijke kapstokken aanreiken om mee te timmeren aan zinzorg op hun eigen werkplek."

Op zoek naar inspiratie rond zingeving en spiritualiteit in de zorg?

www.gensterzorg.be

Het idee leeft om een brievenbus bij de boom te plaatsen, waarin mensen een briefje kunnen deponeren met daarop een wens over iets waar zij heel concreet in willen groeien.

Wil jij ook je collega nomineren?

Stuur een mail naar nikkie.steyaert@broedersvanliefde.be waarom jouw collega een plekje in Dichtbij verdient!

□ NIKKE STEVAERT | CONTACTCLOWNS TALKINGSTICKVZW

Zeven jaar geleden bezocht ik een tentoonstelling over dementie.

Ik zag er een filmpje over contactclowns en was meteen geïntrigeerd. Via Google kwam ik te weten dat contactclowns zich richten op mensen met verschillende vormen van dementie (*en daarnaast ook op mensen met een beperking n.v.d.r.*). Ik heb mijn mama aan de ziekte verloren, dus het initiatief raakte mij. Ik nam contact op met de vzw achter contactclowns en deed een intakegesprek. Om de twee jaar organiseren ze een eenjarige opleiding voor nieuwe contactclowns en die ging heel toevallig al de volgende week van start. Ik waagde de sprong.

Mijn allereerste optreden als contactclown was erg spannend.

Plots was het voor echt in een woonzorgcentrum, met de doelgroep. Ik wist niet hoe ik me erbij zou voelen, om terug zo dicht bij dementie te staan. Maar mijn eerste ervaring verliep heel goed. Ondertussen doe ik het ongeveer één keer per maand. Een bezoek duurt anderhalf uur met een kwartiertje pauze en wordt ingepland op vraag van een woonzorgcentrum. Ik moet er telkens een halve verlofdag voor opnemen, maar dat heb ik er zeker voor over.

CONTACT- CLOWN

Niets is geënceneerd, alles gebeurt erg intuïtief.

Elke show wordt 'gespeeld' met 5 vrijwilligers: 3 clowns, een accordeonist en een fotograaf. We gaan onbevooroordeeld naar binnen en kijken naar de mens die voor ons zit: wat hij/zij nodig heeft. Soms mis je een klik met een bewoner, maar net daarom zijn we met 3 clowns, elk met een eigen stijl. We spreken niet, maar proberen fysiek contact te leggen. Door uitvergroete bewegingen, zachte aanrakingen, of het gebruik van alledaagse voorwerpen. We gebruiken veel humor, muziek en dans, maar er is ook ruimte voor stilte of verdriet.

De verbinding is vaak kortstondig, maar wel heel puur.

Een lach, oogcontact, een bewoner die spontaan begint te dansen, zingen of vertellen. Het geeft mij enorm veel voldoening als ik merk dat ik op dat moment iets voor hen kan betekenen; een verloren herinnering kan terughalen of een helder moment kan opwekken. Ooit had ik een vogeltje mee dat muziek maakt. Een zwijgzame bewoner bleek vroeger een voliëre te hebben en hij begon plots honderduit te praten. Dat was een hartverwarmend moment. Daarvoor doe ik het.

Ik heb als contactclown al een hele weg afgelegd.

Elk jaar volg ik een 5-tal vormingsdagen via de vzw, zodat ik mijn vaardigheden kan uitbreiden en aanscherpen. Maar ik ben ook gegroeid als mens. Ik sta meer in verbinding met mezelf en mijn emoties. Ik ken mezelf beter en heb me leren kwetsbaar opstellen. Door mijn werk als contactclown ben ik meer dan ooit overtuigd van de kracht van verbinding.

WIE IS INGRID LOGIE?

// Ingrid (59) woont in Aarschot en is business analist op de centrale diensten (S-team Welzijn-Buitengewoon Onderwijs).

// Ze is een eeuwige optimist en houdt van verbindende fietsreizen op verre, onbekende wegen.

// Meer weten?

Surf naar www.contactclowns.be

Robin Annemans

////////////////////////////////////

EBERGISTE, WOONGROEP WEEGBREE (BORGWAL)

“MIJN WOONGROEP IS MIJN TWEEDE THUIS”

Passie voor mensen, flexibiliteit, authenticiteit en enthousiasme. Dat zijn volgens Robin belangrijke eigenschappen om een goede begeleider te zijn. Samen met 6 collega's begeleidt hij woongroep Weegbree, de thuis van 10 volwassenen met een matige tot ernstige verstandelijke beperking. “Ik hou van de interactie met de bewoners. Wij hebben geen woorden nodig om elkaar te verstaan.”

📄 NIKKIE STEYAERT | 📷 SANDER BUYCK

We parkeren onze auto in een oase van rust. Borgwal, de hoofdcampus van Ebergiste, is een mooi domein midden in het groen. Aan het onthaal staat Robin ons al op te wachten, één en al glimlach. Hij knikt bevestigend wanneer we hem wijzen op de mooie locatie. “Het is onze grote troef. De omgeving maakt het leuk wonen én werken. Zowel de bewoners als ikzelf houden ervan om samen te gaan wandelen op het domein. Er valt hier veel te ontdekken.” We beslissen straks samen het domein te verkennen, maar eerst volgen we Robin naar een vergaderzaaltje om meer te weten te komen over de dagelijkse werking in de woongroep.

SHIFT

Robin heeft vandaag de vroegdienst, wat betekent dat hij al aan het werk is van 7 uur 's ochtends. Om 15 uur eindigt zijn werkdag en start een collega met de laatsdienst. “Woongroep Weegbree heeft in totaal 7 begeleiders (6 VTE), inclusief mezelf. We doen om beurt een bepaalde shift. Aangezien onze bewoners niet zelfstandig kunnen wonen, is er ook een actieve nachtdienst, maar die wordt gedaan door een ander team.” Hangt het takenpakket af van welke dienst je die dag doet, vragen we nieuwsgierig. “Op zich niet. Onze bewoners

hebben structuur nodig, verschillende zorgtaken komen altijd terug. Als je vroeg begint, dan help je de bewoners logischerwijs met het opstaan, klaar maken (scheren, tandenpoetsen, wassen ...) en het ontbijt. In de laatsdienst help je dan weer met de bewoners klaar te maken om te gaan slapen. De activiteiten die we doorheen de dag doen, variëren wel. Omdat onze bewoners niet alleen naar buiten mogen, maar ook niet alleen thuis kunnen blijven, hebben we in de week ook een dagdienst, waardoor we een extra paar helpende handen hebben. De dagdienst maakt het mogelijk dat één begeleider een (buiten)activiteit kan doen met de bewoners die daar zin in hebben, terwijl de rest van de groep bij de andere begeleider kan blijven. Daarnaast krijgen we ook nog ondersteuning van de ergotherapeuten.”

PLAGEN

Ben jij de thuisblijver of eerder de begeleider die op stap gaat, willen we weten. Robin lacht. “Meer dat laatste. Ik ga graag met mijn bewoners naar buiten. De natuur ligt hier letterlijk aan onze voordeur. Ik vind het leuk dat we de vrijheid hebben om de dag in te vullen. Samen iets doen of bezoeken, lachen, plezier maken ... Ik hou van de interactie met en het zorg dragen voor de bewo-

WIE IS ROBIN ANNEMANS?

- // Robin (31) is opvoeder/
woonbegeleider in woongroep
Weegbree in Ebergiste (Borgwal).
- // Hij woont samen met zijn vriendin
Lise in Ledeberg.
- // Hij houdt van wandelen, fietsen,
avontuurlijke (trek)reizen en fijne
ontmoetingen.

“

Ik zie mezelf als de lijm
tussen de bewoners en creëer
graag onderlinge interactie

////////////////////

“

Het is hier leuk wonen én werken.
De natuur ligt letterlijk aan je
voordeur

ners. Ik heb heel bewust voor deze doelgroep gekozen. Mijn mama werkte met volwassenen met een verstandelijke beperking en ik heb op jonge leeftijd beslist dat ik hetzelfde wilde doen. Ik ben niet het type dat lange diepgaande gesprekken wil voeren. Ik heb niet veel woorden nodig om mijn bewoners te begrijpen. Na drie jaar ken ik hun gebaren, lichaamstaal en geluiden. Ik gebruik ook veel humor en schuw geen plagerijen. Als ik een lach op een bewoner zijn of haar gezicht kan toveren, ben ik tevreden. Daar doe ik het voor.”

TEAMWORK

Ook Robin zelf heeft de hele tijd een glimlach op zijn gezicht. We vragen hem of die positiviteit een gedeelde waarde is binnen het team. Hij knikt. “Alle collega’s zijn enthousiast. De bewoners zijn ook gevoelig voor de stemming van een begeleider, wat

“

Ik koester het
vertrouwen, de
dankbaarheid en
de band met de
bewoners

////////////////////

je uitstraalt is dus wel belangrijk. Ik merk dat ook op de momenten dat er even wat chaos heerst in de groep. De beste manier om dan de rust terug te halen, is door zelf rust uit te stralen. Ik voel dan meteen hoe de sfeer opnieuw verandert. Als je zoveel tijd besteedt met een groep mensen, leer je elkaar goed aanvoelen. Maar we zijn wel altijd onszelf, dat vinden we als team erg belangrijk. Net zoals collegialiteit en flexibiliteit. Het zal hier nooit een probleem zijn om eens onderling met een collega te wisselen van rooster.”

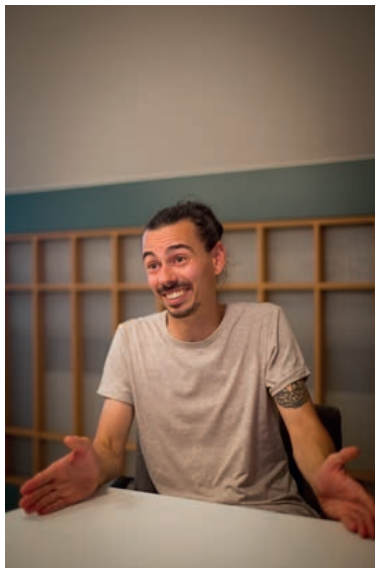
OVERDRACHT

Is er sprake van een nauwe samenwerking binnen het team? “Op zich werk je als begeleider zelfstandig: in het weekend werk je alleen en in de week met maximaal 1 andere begeleider op hetzelfde moment. Maar we krijgen wel hulp van geïntegreerde ergotherapeuten die gedurende de dag activiteiten voorzien en soms doen we in het weekend ook beroep op vrijwilligers om bijvoorbeeld een wandeling te maken met de bewoners. Voor mijn opdracht als begeleider is de ‘overdracht’ op het einde van de werkdag heel belangrijk. Dat is het moment om je collega op de hoogte te brengen van wat er allemaal gebeurd is gedurende de dag. Daarom houden we ook een logboek bij. Aangezien we met 7 begeleiders zijn binnen Woongroep Weegbree kan het wel eventjes duren

voor je een bepaalde collega ziet. Om ervoor te zorgen dat we elkaar voldoende ontmoeten, houden we om de twee weken een teamoverleg. Dan nemen we de tijd om elkaar te brieven, ideeën en suggesties uit te wisselen en bij te praten.”

HART EN ZIEL

Wat vind je eigenlijk het moeilijkste aan de job, willen we weten terwijl we de trap aflopen. We zijn begonnen aan onze verkenningstocht, met als eerste stop de woongroep zelf. Er volgt een lange pauze. Robin lacht verontschuldigend. “Ik denk niet dat de job voor iedereen weggelegd is, maar als je ervoor kiest, doe je dat met hart en ziel. De bewoners vragen een hoge mate van zorg, maar ik doe mijn werk écht heel graag. En ondanks dat ik het ‘mijn werk’ moet noemen, voelt het niet aan als werken. Het is dus niet zo dat ik thuis zit te tobben of te stressen over wat er in mijn woongroep gebeurt. Tenzij er een bewoner ziek is natuurlijk, daar zit ik dan wel mee in. In andere woongroepen is er soms sprake van agressie of hebben bewoners soms een psychische kwetsbaarheid. Ik kan me voorstellen dat dat sneller tot moeilijkere situaties leidt en dat je dan wel eens zaken mee naar huis neemt. Maar in mijn woongroep is dat eigenlijk niet van toepassing.”

GRAAG ZIEN

We komen binnen in de living van de woongroep en één van de bewoners loopt meteen nieuwsgierig in de richting van de fotograaf. “Hij heeft een fototoestel gezien hoor”, plaagt Robin. Een andere bewoner trekt enthousiast Robin zijn aandacht. We merken op dat de bewoners blij zijn om hem te zien. Robin glimlacht. “Mijn bewoners zijn een beetje mijn tweede familie. We besteden veel tijd samen. Natuurlijk is het leuk om op verlof te gaan, maar ik ben ook altijd blij als ik ze terugzie, en vice versa. Het is echt een verhaal van graag zien en graag gezien worden. Ik koester het vertrouwen, de dankbaarheid en de band met iedereen die hier woont.” En de band tussen de bewoners onderling, hoe is die? “Sommige bewoners wonen al heel lang samen, dat betekent echter niet dat ze daarom beste vrienden zijn. Maar de sfeer in onze groep is goed. Ik zet daar ook op in. Ik zie mezelf als de lijm tussen de bewoners. De momenten waarop we samen dingen doen – een activiteit of samen eten – grijp ik graag aan als gelegenheid om onderlinge interactie te creëren. Niets zo fijn als de groep aan het lachen maken!”

STILTEPLEK

We wandelen naar buiten en komen een andere groep bewoners tegen, op stap met een begeleider. Ze zijn op

weg naar de boerderij. “Mijn bewoners vinden het ook fijn om naar de dieren te gaan kijken. We hebben op onze site ezels, kippen, cavia’s, een pony en geitjes.” Terwijl de fotograaf enkele foto’s neemt, word ik vriendelijk gegroet door een ouder koppel op de fiets. Ze stoppen even bij de geitjes en gaan dan weer verder. “Ons domein is open voor iedereen”, verduidelijkt Robin. “Dat zorgt voor een fijne dynamiek met de bewoners.” We stappen verder en komen aan bij een stilteplek. Er hangen foto’s van overleden bewoners. “Soms stelt een bewoner voor om eens samen de stilteplek te bezoeken, om naar de foto te kijken van een overleden vriend-bewoner. Dat biedt troost. Het is ook een goede plek om even samen stil te staan bij verlies.”

PANNENKOEK

Op onze terugweg passeren we een cafetaria. “De Borgwalhoeve”, wijst Robin. “Hier komen we elke vrijdag een pannenkoek eten met de bewoners. Daar genieten ze van. Op zich maakt het voor hen niet uit waar we precies heengaan. Het is de uitstap op zich die ze leuk vinden, het vertrekken.” Ik kijk naar mijn horloge. Het is 15u30. Ook voor ons wordt het stilletjes aan tijd om te vertrekken. Op de parking nemen we wuivend afscheid van Robin. Met een lach op ons gezicht kruipen we achter het stuur. Robin had gelijk: enthousiasme werkt aanstekelijk. **db**

EBERGISTE

- // Ebergiste is een grote door het VAPH vergunde zorgaanbieder die dienstverlening biedt aan volwassen personen met een verstandelijke beperking en eventuele bijkomende gedrags- en emotionele stoornissen, psychiatrische problemen en/of een autismespectrumstoornis. Binnen de dienstverlening aan de cliënten staat de kwaliteit van bestaan steeds voorop.
- // De voorziening biedt een brede waaier van begeleidingsmogelijkheden voor volwassenen: van een zorgintensieve 24 urenbegeleiding tot inclusief wonen en een mobiele interventie op de werkplek.
- // De zorg en ondersteuning gebeurt op verschillende locaties in de regio Gent – Deinze – Gavere, met Borgwal (Vurste) als hoofdlocatie. Op Borgwal vind je vijf afdelingen: Bosdreef, Warande, Groenhove, Waterkant en Gaverland. Elke afdeling bestaat uit drie woongroepen. Woongroep Weegbree maakt deel uit van Gaverland.

Duo-fietsen

NIKKE STEYAERT | SANDER BUYCK

in beweging

In 2019 genoten de bewoners van Mariatroon voor het eerst van een tochtje met een duo-bike. Omdat de activiteit zo gesmaakt werd, kocht het woonzorgcentrum vorig jaar een eigen exemplaar. Angelique Deuwel, ergotherapeut bij Mariatroon: “Tussen mei en oktober halen we de duo-bike bijna dagelijks boven. Bewoners kunnen – als hun fysieke toestand het toelaat – mee trappen, maar ze kunnen ook gewoon genieten van het zonnetje, de spontane interactie met voorbijgangers en het mooie uitzicht van de natuur of de stad. Soms fietsen we ook eens naar een ouderlijk huis of naar een familielid. De bewoners vinden het zalig. Op de fiets komen vaak verhalen en emoties los. Ik ben blij dat we hen dit extraatje kunnen aanbieden.” **db**

Meer weten over de centrale diensten? Bekijk de video!

GENT STAAT BEKEND OM ZIJN 3 TORENS: DE SINT-BAAFSKATHEDRAAL, HET BELFORT EN DE SINT-NIKLAASKERK.

EN WELKE TOREN IS DAT?

OH, DAT IS DE IVOREN TOREN VAN DE CENTRALE DIENSTEN VAN DE BROEDERS VAN LIEFDE.

dossier

CENTRALE
DIENSTEN

Decentrale diensten. Wablieft? Bij sommigen klinkt het bekend in de oren, bij anderen zegt de naam helemaal niets. Tijd om daar verandering in te brengen! De centrale diensten bestaan uit de bestuurders van de groep Broeders van Liefde en een groep van stafmedewerkers, verdeeld over 7 teams. Van IT'ers tot facilitaire medewerkers, van boekhouders tot de redactie van Dichtbij. Allemaal met hetzelfde doel: scholen, voorzieningen en sociale economiebedrijven van de groep Broeders van Liefde ondersteunen. 7 medewerkers over samenwerken met één van de 7 teams van de centrale diensten.

Wat doen de centrale diensten?

Katrijn: “Op de centrale diensten zijn we met om en bij de 100 collega’s. Samen ondersteunen we al onze contactpersonen in de scholen, voorzieningen en sociale economie-bedrijven. Denk maar aan IT’ers, preventieadviseurs, boekhouders, communicatiemedewerkers en uiteraard ook de directies. We denken samen na over het beleid in de verschillende sectoren, zetten projecten op, wisselen ervaringen uit, maken afspraken. Daarnaast nemen we ook sectoroverstijgende opdrachten op ter ondersteuning van de vele initiatieven binnen de groep Broeders van Liefde. Dat kan gaan over begeleiding bij de opmaak van de jaarrekeningen en begrotingen, het identiteits- en inspiratiebeleid, het gebouwenbeheer, de aankopen via overheidsopdrachten en de IT-infrastructuur, maar ook over de merkreputatie en het imago van onze organisatie bij de overheid, koepels,

ons professioneel netwerk en bij de publieke opinie.”

Welke teams zijn er?

Katrijn: “Er zijn 3 sectorteam. Zo is er het team Gewoon Onderwijs dat zich richt op de scholen en leerkrachten, het team Welzijn-Buitengewoon Onderwijs dat zich toelegt op de ortho(ped)agogische centra, scholen buitengewoon onderwijs en kinderdagverblijven, en ten slotte ook het team Zorg met een focus op geestelijke gezondheidszorg en ouderenzorg. De sectorteam zijn multidisciplinair. Dat wil zeggen dat experten die thuis zijn in zowel de kernactiviteiten van de sector als in ondersteunde activiteiten (zoals een jurist, financieel expert, stafmedewerker identiteit ...), samen als team de uitdagingen in jouw sector, school of voorziening aanpakken. Daarnaast zijn er ook 4 generieke teams, die ondersteuning bieden aan de sectorteam en zich

toespitsen op het algemeen beleid van de groep. Zij zijn georganiseerd rond 4 thema’s: ICT, financiën, mensen en organisatie. In totaal zijn er dus 7 teams!”

WIE IS KATRIJN DE MEYER?

- // Katrijn De Meyer (49) is coördinator van de centrale diensten.
- // In haar vrije tijd kan je Katrijn terugvinden in de winkel van haar en haar man Ludwig ‘La Finca de Olivas’, waar ze samen Spaanse delicatessen en ‘s werelds beste olijfolies verkopen, of op wandel in de natuur.

1 S-team Zorg

Samenwerking?

Eva: “Ik heb momenteel contact met het S-team Zorg, zowel in het kader van kerngroepvergaderingen rond “Questionair Manager” (een software om feedback-gestuurde zorg te optimaliseren n.v.d.r.), als voor advies rond kwaliteit van zorg. Voor dat laatste kan ik altijd bij Veerle Stevens, stafmedewerker patiënten- en bewonerszorg, aankloppen. Ze was namelijk nauw betrokken bij het ontwikkelen van nieuwe kwaliteitsindicatoren en hoe we die up-to-date kunnen houden in de veranderlijke omgeving van het werkveld en de beleidswereld. Daarnaast werken we ook samen rond uitkomstenonderzoek, PREMS en PROMS ... Maar ook voor zaken rond wetenschappelijk onderzoek kan ik op Veerle rekenen, wat voor mij als stafmedewerker onderzoek natuurlijk wel fijn is.”

Meerwaarde?

Eva: “De stafmedewerkers van de centrale diensten hebben een directe lijn naar het bestuur van de organisatie Broeders van Liefde. Ze zijn dus vertrouwd met de visie van het bestuur op bepaalde thema’s; zoals onder andere kwaliteit van zorg en wetenschappelijk onderzoek. Dat is ook een reden waarom ik blij ben dat Veerle komt spreken op onze komende Wetenschapsdag: ze is een geschikte persoon om vanuit de groep Broeders van Liefde toe te lichten hoe wetenschappelijk onderzoek er een plek krijgt. Maar de grootste troef van onze samenwerking is dat Veerle me helpt om onderzoek vorm te geven of te doen ‘landen’. Je kan als onderzoeker veel ideeën hebben, maar er moeten natuurlijk ook projectaanvragen ingediend worden en fondsen worden verzameld. Voor zo’n zaken kan ik rekenen op ondersteuning van Veerle.”

WIE IS EVA DIERCKX?

- // Eva Dierckx (44) is sinds 2007 stafmedewerker onderzoek bij de Alexianen Zorggroep Tienen. Ze is daarnaast hoofddocent bij de vakgroep Klinische Psychologie (Vrije Universiteit Brussel).
- // Ze speelt tennis, houdt van lezen en gaat graag een weekendje weg.

“DE STAFMEDEWERKERS VAN DE CENTRALE DIENSTEN ZIJN VERTROUWD MET DE VISIE VAN HET BESTUUR VAN DE BROEDERS VAN LIEFDE”

WIE IS KATRIEN WELVAERT?

// Katrien Welvaert (45) is halftijdse medewerker Zinzorg en Pastoraat en halftijdse clusterbegeleider team NOKTO (nacht) – FARO (dagbesteding) in OC Styrka.
// Ze is lokaal politiek actief en houdt van aquagym, wandelen en fietsen.

2 S-team Welzijn- Buitengewoon Onderwijs

Samenwerking?

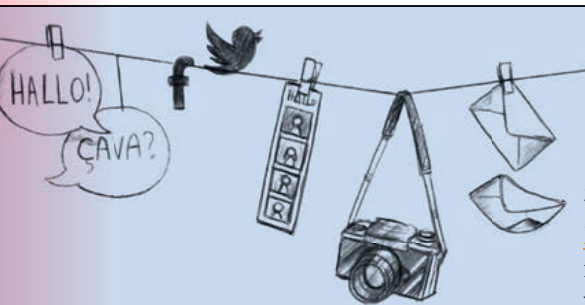
Katrien: “Ik kan altijd op Dorien Veltens (*stafmedewerker identiteit S-team Welzijn-Buitengewoon Onderwijs n.v.d.r.*) rekenen als ik ergens op vastloop, vragen heb of inspiratie nodig heb rond Zinzorg en Pastoraat. We werken vaak en nauw samen. Zo helpt ze mij en het leerkrachtenteam om binnen Styrka rond het thema godsdienst te werken. Aangezien we dit jaar binnen de sector welzijn-buitengewoon onderwijs met veel nieuwe medewerkers Zinzorg en

Pastoraat gestart zijn, geeft Dorien dit jaar een interne vorming waar we één keer per maand rond een specifiek thema zullen werken. Op die manier krijgen alle collega’s Zinzorg en Pastoraat hetzelfde ‘bad’. Ook rond identiteit lopen we samen een traject met Dorien. Dorien moedigt samenwerking met de andere medewerkers Zinzorg en Pastoraat sterk aan. Ze is altijd bereid haar inbreng te geven, maar als ze merkt dat we als groep verder kunnen, geeft ze ons zeker de ruimte om het zelf uit te zoeken.”

“DORIEN IS ALTIJD BEREID HAAR INBRENG TE GEVEN, MAAR GEEFT OOK DE RUIMTE OM HET ZELF UIT TE ZOEKEN”

Meerwaarde?

Katrien: “Ik ben altijd geboeid geweest door Zinzorg en Pastoraat, maar ik heb geen theologische achtergrond. Dorien is een persoon die weet waarover het gaat en ze heeft zicht op het overkoepelend geheel: ze weet hoe Zinzorg en Pastoraat loopt in alle voorzieningen van Broeders van Liefde, binnen de sector welzijn-buitengewoon onderwijs. Dorien is daarnaast heel betrokken, toegankelijk en coachend. Ze zal nooit ‘overnemen’, maar wel advies en tips geven, zodat ik met vertrouwen alleen verder kan.”

G-team Mensen

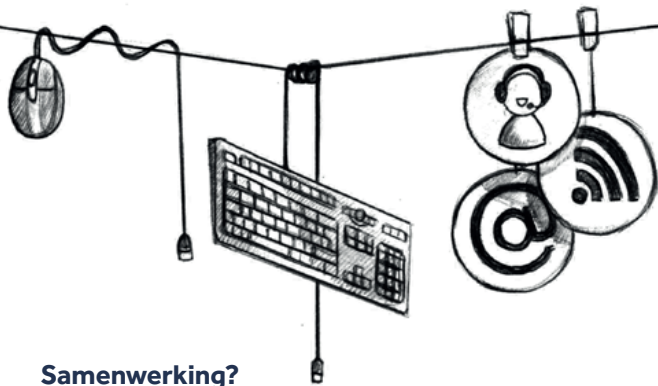
Samenwerking?

Muriel: “Ik heb regelmatig contact met de communicatiemedewerkers van het G-team Mensen. De samenwerking tussen ons is heel breed. Soms heb ik een concrete vraag en helpen zij mij bijvoorbeeld met het verspreiden van een persbericht op nationaal niveau. Vaak fungeren ze daarbij ook als klankbord door de nieuwswaarde van het bericht kritisch tegen het licht te houden. Maar

het gaat verder dan dat. De mensen van de communicatiedienst kunnen helpen om het bredere plaatje te schetsen. Wanneer we bijvoorbeeld lokaal een project opstarten, verwijzen zij naar collega-voorzieningen die al een gelijkaardig project of traject achter de rug hebben. Zo kunnen we ervaringen uitwisselen of zelfs uitkijken naar mogelijke samenwerkingen. Voor de coronacrisis brachten de mensen uit Gent

“DE COMMUNICATIEMEDEWERKERS HELPEN OM HET BREDERE PLAATJE TE SCHETSEN”

3

G-team ICT

Samenwerking?

Johan: “De collega’s uit de Stropstraat leveren een heel brede waaier aan ICT-gerelateerde diensten, de ene al wat zichtbaarder dan de andere. Zo werken wij dagelijks binnen een ICT-omgeving waarvan de kruitlijnen en structuur gebouwd zijn in Gent. Wanneer we problemen ondervinden met die infrastructuur, kunnen we die via de tool ‘Topdesk’ melden aan de collega’s van de centrale diensten. Als het gaat om een dringend probleem, kunnen we hen tijdens de kantooruren ook altijd bereiken via telefoon of Teams. Om de ICT-infrastructuur efficiënt en veilig te houden, bestaan er ook heel wat operationele richtlijnen die de uniformiteit doorheen de organisatie moeten bewaken. Die richtlijnen en heel wat andere zaken kunnen wij als lokale IT’er makkelijk terugvinden op de centrale intraICT Sharepoint. Tot slot sturen de centrale diensten ons regelmatig controles en aandachtspunten toe, zodat wij onze infrastructuur

kunnen verbeteren en optimaliseren. Je hoort het: we horen elkaar zeer regelmatig. Onlangs kwam Diedrik, een nieuwe collega uit de centrale diensten, zelfs een week stage lopen bij ons. Het is fijn dat men centraal weet wat er lokaal leeft, want die afstemming is niet altijd evident. En het is ook altijd tof om de mensen waar je vaak mee samenwerkt – ook al werken we fysiek ver van elkaar – beter te leren kennen.”

Meerwaarde?

Johan: “Als lokale IT’er kom je in contact met alle aspecten van ICT en moet je van alle markten thuis zijn: van hardware tot software, van

“HET IS FIJN DAT MEN CENTRAAL WEET WAT ER LOKAAL LEEFT, WANT DIE AFSTEMMING IS NIET ALTIJD EVIDENT”

WIE IS JOHAN BOELAERT?

- // Johan Boelaert (42) is sinds 2016 medewerker bij de informaticadienst van PC Ariadne.
- // Als fervent motorrijder is hij gepassioneerd door oldtimer motoren.

aanbesteding tot facturatiegoedkeuring, van dagdagelijkse problemen oplossen tot begrotingen opmaken... Het ICT-bos is eigenlijk te groot om je er lokaal enigszins in te kunnen verdiepen. Daarom zijn ondersteuning en een centrale aanpak op diverse domeinen onontbeerlijk.”

WIE IS MURIEL TILMANT?

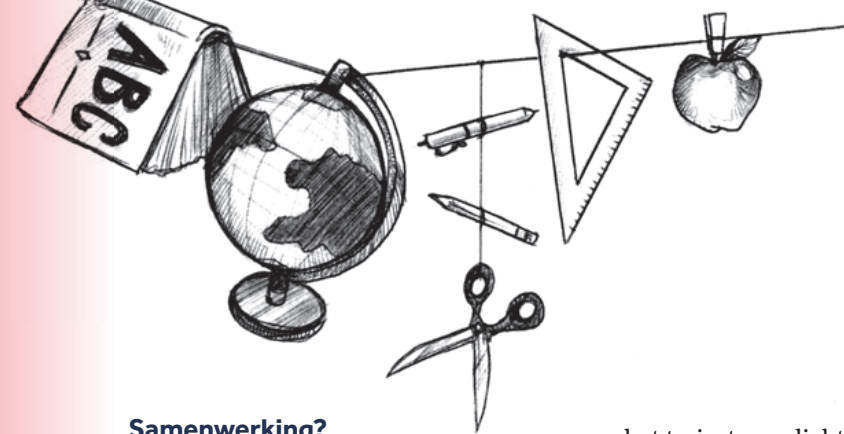
- // Muriel Tilmant (38) is stafmedewerker communicatie bij Alexianen Zorggroep Tienen.
- // Ze houdt van lezen, wandelen en optredens meepikken, al stond 2022 vooral in het teken van doe-het-zelven en Ikea-montages, na een intensief jaar bouwen.

de communicatiemedewerkers uit alle voorzieningen van Broeders van Liefde regelmatig samen. Hopelijk kunnen we dat hervatten in de toekomst, want de samenwerking tussen voorzieningen zou zeker nog intensiever kunnen.”

Meerwaarde?

Muriel: “De centrale diensten zijn een belangrijk doorgeefluik, de collega’s kunnen vanuit hun bredere

bril de nodige contacten samenbrengen en bepaalde kennis doorgeven. Het gaat dan vaak over producten of diensten waarvoor wij als voorziening anders een beroep zouden moeten doen op een extern (communicatie)bureau. Zo geven Mattias en Julie binnenkort in-house media-training aan onze directie en artsen.”

S-team Gewoon Onderwijs

WIE IS KATRIEN THIENPONT?

- // Katrien Thienpont (58) is zorgcoördinator bij De Graankorrel.
- // Ze reist graag en houdt van wandelen en lopen.

“WE ZIJN ZO OVERTUIGD VAN DE POSITIEVE IMPACT VAN TGI DAT WE HET DIT JAAR ZULLEN UITROLLEN BINNEN AL ONZE TEAMS OP SCHOOL”

Samenwerking?

Katrien: “Op onze school heerste al lange tijd een conflict tussen een leerkracht en de rest van het leerkrachtenteam. Omdat veel zaken niet uitgesproken werden, stapelden frustraties zich op. Raf Missorten, stafmedewerker pedagogische begeleiding (*S-team Gewoon Onderwijs n.v.d.r.*), heeft dan met alle leerkrachten en met de directie gesprekken gevoerd om de pijnpunten bloot te leggen. Toen we daarna als school de beslissing maakten om over te stappen van één leerkracht met één klas naar leerkrachtenteams die samen verantwoordelijk zijn voor een groep leerlingen, heeft hij de TGI-methode, een methode om beter te leren samenwerken, uit de doeken gedaan en opgestart binnen Team 3; het team waar de specifieke leerkracht in zou terechtkomen. Binnen dat team heerste namelijk veel weerstand bij alle partijen om samen te werken. Ik werd door Raf ingeschakeld als coach

om het traject van dichtbij op te volgen en te ondersteunen. Het was geen gemakkelijke opdracht. Raf had mij de handvatten aangereikt, maar uiteindelijk moest ik het wel zelf doen. De TGI-methode had echter het gewenste effect: de samenwerking binnen Team 3 verliep zeer goed. We zijn zo overtuigd van de positieve impact van TGI dat we het dit jaar zullen uitrollen binnen al onze teams op school, met behulp van Raf.”

Meerwaarde?

Katrien: “Samenwerken is ontzettend belangrijk, zeker nu we werken met leerkrachtenteams. Maar een samenwerking kan ook leiden tot conflicten. Gelukkig is het een vaardigheid waarin je kan groeien. De pedagogische begeleiding heeft daar ervaring mee en Raf kent de TGI-methode door en door. Hij was de geschikte persoon om de kennis over TGI in de school binnen te brengen.”

G-team Financiën

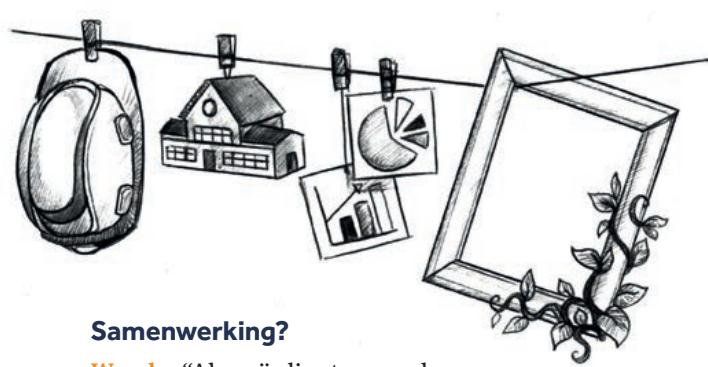
Samenwerking?

Nadine: “Afhankelijk van de inhoud van mijn vraag, helpen stafmedewerkers Alexander, Michael, Gwendolien, Sébastien of Marc mij verder. Team Financiën verwerkt onder meer facturen die de voorzieningen overstijgen (bijvoorbeeld voor licenties) en verdeelt die waar nodig. Ze consolideren bovendien een keer per jaar onze boekhoudingen en onderhouden ook de contacten met de bank. Wanneer wij bijvoorbeeld een lening willen aanvragen, verloopt

dat altijd via de centrale diensten. Een zeer uitgebreide en intense samenwerking dus, die een goede en open communicatie in beide richtingen vergt. Ik weet de mensen van de centrale diensten te vinden wanneer nodig, maar ook omgekeerd kunnen zij met vragen steeds bij ons terecht. Het is echt tweerichtingsverkeer. Wat ik wel jammer vind, is dat ik met sommigen al jaren contact heb, zonder dat ik weet hoe ze eruitzien. Ik zou het wel

“DE MEDEWERKERS VAN DE CENTRALE DIENSTEN HEBBEN VAAK MEER RUIMTE DAN WIJ OM ZICH TE VERDIEPEN IN VAKTECHNISCHE ZAKEN”

G-team Organisatie (subteam samenaankoop)

Samenwerking?

Wendy: “Als coördinator van de voedingsdienst maak ik, net zoals alle andere voedingsverantwoordelijken van Broeders van Liefde, deel uit van de cluster voeding samenaankoop. Die cluster bekijkt welke voedingsproducten we als groep samen kunnen aankopen, zodat we betere prijzen en leveringsvoorwaarden kunnen verkrijgen. In de cluster voeding werken we met subgroepen: vis, vlees en gevogelte, droge voeding, brood en gebak ... Ik nam al deel aan de werkgroep vis en de werkgroep brood en gebak. Binnenkort starten we met droge voeding. Per productgroep vergaderen we regelmatig, al dan niet online, in het bijzijn van Ruben, Ingeborg of Patrick van Team Organisatie. Wij geven hen input over onder andere de producten en leveringsvoorwaarden, en op basis daarvan maken zij een aanbesteding op. Wij lezen die na en verbeteren waar nodig. Uiteindelijk zorgen Ruben, Ingeborg en Patrick ervoor dat de aanbesteding

correct wordt gepubliceerd. Ook wanneer wij zelf als voorziening een aanbesteding willen doen, bijvoorbeeld voor de aankoop van steamers, helpen de mensen van het subteam samenaankoop ons bij de opmaak en publicatie.”

Meerwaarde?

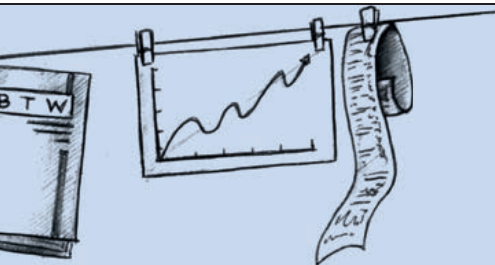
Wendy: “Ieder zijn stiel. Wij weten wat onze cliënten, bewoners en leerlingen nodig hebben. Wat ze graag eten, waar we op moeten letten en aan welke kwaliteitsnormen producten moeten voldoen. Maar het wettelijk kader rond overheidsopdrachten is ingewikkeld en het is belangrijk dat zo'n aanbesteding voldoet aan een lange waslijst vormvereisten. Door een overheidsopdracht volledig en correct te publiceren, vermijden we discussies achteraf. Daarom zijn wij blij dat de centrale diensten dat op zich nemen.”

WIE IS WENDY WILMAERTS?

- // Wendy Wilmaerts (49) is coördinator voedingsdienst voor de campus Sint-Ferdinand in Lummen.
- // Ze bakt graag in haar vrije tijd en houdt ook erg van fietsen.

**“HET WETTELIJK
KADER ROND
OVERHEIDSOPDRACHTEN
IS INGEWIKKELD. IK BEN
BLIJ DAT DE MEDEWERKERS
VAN DE CENTRALE
DIENSTEN DAT OP ZICH
NEMEN”**

fijn vinden om een gezicht te kunnen plakken op de mensen waar ik zo vaak mee samenwerk.”

Meerwaarde?

Nadine: “De stafmedewerkers op de centrale diensten beschikken soms over specifieke kennis die wij op het niveau van voorzieningen niet altijd hebben, of hebben meer

ruimte dan wij om zich te verdiepen in vaktechnische zaken. In december van vorig jaar publiceerde de administratie bijvoorbeeld een nieuwe omzendbrief met betrekking tot de btw-vrijstelling voor ziekenhuizen. De centrale diensten hebben voor ons geanalyseerd hoe we die precies moeten toepassen. Zo moeten niet alle ziekenhuizen individueel het warm water uitvinden, maar kunnen we kennis vlot met elkaar delen.”

WIE IS NADINE VANOPPEN?

- // Nadine Vanoppen (42) is hoofdboekhouder in Asster.
- // Ze houdt van Intense Body Bounce, zwemmen en ontspannen met het gezin.

IK BEN EEN RADERTJE

in het geheel

Wat betekent een nieuw schooljaar voor jou? Een nieuw schooljaar is een nieuwe start. Ik sta opnieuw aan het begin van een lange rit waarvan ik nog niet weet hoe die zal verlopen. Buitenstaanders denken wel eens dat elk schooljaar een herhaling is van het vorige, maar dat is niet zo.

Wat wou je later worden toen je kind was? Als tiener sprak het vak wiskunde mij aan; diens schoonheid kunnen doorgeven nog meer. Vooral de analytische meetkunde gaf daarin de doorslag.

Wat spreekt je aan in jouw werk? Een dag van een leerkracht bestaat uit twee delen: een deel op school en een deel thuis. Voor de klas kan ik mijn ei kwijt. Thuis kan ik al eens grasduinen in allerlei infokanalen. Af en toe sijpelt er eens iets door, meestal vrij eenvoudige inzichten, waarvan ik denk: 'Dat ik daar niet eerder aan dacht'.

Hoe denk je dat je collega's je ervaren? We zijn een team met eenzelfde doel. Als een radertje in het geheel dus.

Bij welke collega sta je in het krijt? Bij niemand denk ik. Mocht dat toch zo zijn, dan moeten ze mij maar een berichtje sturen.

Wat beschouw je zelf als je grootste prestatie? 40 jaar voor de klas staan en nog meedraaien in het systeem.

Wat vind je de grootste troef van Broeders van Liefde? Broeders van Liefde heeft voor mij een dubbele betekenis. In de eerste plaats is er de huidige organisatie: één van

de grootste werkgevers van het land, mede door de verschillende domeinen waarin ze werkzaam is. Maar ik heb ook veel herinneringen aan de broeders als personen. Als oud-leerling van de school waar ik les geef, kreeg ik zelf nog les van zeven broeders en was er nog een broeder-directeur. Zij hadden aandacht voor werkkraft en één van hen was een meester-didacticus. Dat blijft bij.

Wat geeft jou hoop? De jongeren die ik op school zie verschijnen, velen met heel wat in hun mars. Dikwijls verrassen ze met uitstekende prestaties in het hoger onderwijs of vinden ze op een geweldige wijze hun weg in het leven.

Wanneer ga je tevreden naar huis? Wanneer ik het gevoel heb dat ik mijn leerlingen wat heb kunnen bijbrengen. (Al leer ik regelmatig ook van hen.)

Wat is het grootste compliment dat je ooit kreeg? Af en toe drukt een (oud)leerling zijn tevredenheid uit. Dat doet altijd goed. De dag waarop dat je onverschillig laat, heb je een probleem.

Waar word je verdrietig van? Op mondiaal vlak gebeurt er van alles waar ik niet vrolijk van word. Maar ook binnen het onderwijs loopt het niet allemaal gesmeerd. Daarvoor zijn structurele, eigentijdse oplossingen nodig. Voorlopig blijft het bij wat oplapwerk, maar Rome is ook niet op één dag gebouwd.

Waar kom je tot rust? Een ontspannende fietstocht of een rustig concert zijn altijd welkom.

Wat is je dierbaarste bezit? Mijn gezondheid. Als je met een gezond lichaam en een gezonde geest de dag kan starten, maakt de rest niet zo veel meer uit.

Wat is geluk voor jou? Algemene tevredenheid met de gewone, dagdagelijkse dingen.

Welke persoon bewonder je het meest en waarom? Als ik mijn persoonlijke relaties niet meereken, kom ik uit bij een aantal grote geesten. In die context vind ik Stephen Hawking wel bijzonder. Kijk maar eens naar de film 'The Theory of Everything'.

Wat is het dichtst dat je ooit bij de dood bent geweest? Afgelopen paasvakantie wandelde ik in de kloof van Petra (Jordanië) toen een steen – de grootte van mijn hand – door een plotse rukwind op één meter van mijn neus viel. Vanop een hoogte van ruim 60 meter! Ik moet een goede engelbewaarder hebben.

Welke waardevolle les heeft het leven je geleerd? Dat we tevreden moeten zijn met wat we hebben en bereiken. We leven in een van de beste landen ter wereld ... Wie steeds focust op wat hij niét heeft, zal vlug in een klaagcultuur vervallen.

Wat beweegt jou? Bewondering voor het vak dat ik mag geven, leidde ertoe dat ik nog een laatste schooljaar aan mijn loopbaan toevoeg. Het geeft een goed gevoel er nog bij te mogen horen.

18

antwoorden

Julien Onderbeke (64)

Leraar wiskunde
in Sint-Laurens secundair onderwijs
Zelzate

“

De dag dat een compliment
van een (oud)leerling je
onverschillig laat, heb je een
probleem

////////////////////

Teamteaching

Links naar rechts: Stephanie, Thijs, Jolien en Lore

Juffen Lore, Stephanie en Jolien en meester Thijs Samen voor een individuele aanpak

WIE?

Lore Sambaer, Thijs Hoedt, Stephanie Wolleghem en Jolien De Keyser staan samen voor de klas in BuBaO Sint-Idesbald in Roeselare.

WAT?

VIER LEERKRACHTEN VOOR ÉÉN KLAS!

In onze school werken we met kinderen met een autismespectrumstoornis (type 9) en kinderen met een gedrags- of emotionele problematiek (type 3). Binnen die doelgroep merkten we jaar na jaar dat er een groep kinderen is

voor wie 'normaal' schoollopen, zelfs binnen het buitengewoon onderwijs, moeilijk is. Vaak gaat het om complexe kinderen die niet zo goed kunnen omgaan met druk en daardoor in een klassieke klas voor onrust zorgen. Daarom zijn we dit schooljaar gestart met een teamteach project waarin 4 leerkrachten instaan voor 15 kinderen die sterk nood hebben aan een meer individuele aanpak. In het buitengewoon onderwijs wordt sowieso al sterk gedifferentieerd, maar wij gaan nog een stapje verder. In onze klas werken we echt op maat van onze leerlingen en proberen we zo weinig

mogelijk klassikaal of in grote groep te werken. Daardoor kunnen we onze kinderen de nodige rust bieden, sterk inzetten op een-op-een contact en er zo voor zorgen dat ze zich goed voelen in onze klas.

WAAROM?

VOOR EEN INDIVIDUELE AANPAK!

We hebben een aantal zware jaren achter de rug. Onze doelgroep is een stuk complexer geworden en als leerkracht krijgen we daardoor steeds vaker te maken met agressie. Er was heel wat uitval en een aantal collega's

haakten af. Vorig jaar bekeken we daarom in team wat de noden van onze kinderen waren, en daaruit bleek dat velen van hen nood hadden aan een individuele aanpak. Op beleidsniveau ging men daarmee aan de slag en zo kreeg het teamteach project vorm. Uiteindelijk vroeg de directie wie geïnteresseerd was om het project mee vorm te geven. Uiteindelijk werden wij geselecteerd. Waarom? We denken omdat wij alle vier zo enthousiast waren over het idee en 'goesting' hadden om te pionieren. Bovendien vond de directie het belangrijk dat wij elkaar als individuen ook echt zouden aanvullen. Volgens het DISC model (*een instrument dat mensen naargelang hun gedrag en communicatiestijl indeelt in 4 verschillende persoonlijkheidstypes, n.v.d.r.*), zijn wij 4 totaal verschillende types. Ook qua achtergrond vullen we elkaar goed aan. Lore en Stephanie hebben een lerarenopleiding gedaan, Thijs is maatschappelijk werker en Jolien is psychologisch assistente. Die diversiteit zorgt ervoor dat we elk onze eigen stempel kunnen drukken op het project.

HOE? MET 3 KLASLOKALEN EN ATELIERS!

In 'De Bizons', zo heet onze klas, zitten momenteel 13 kinderen met een leeftijd tussen 8 en 12 jaar. We hebben ook nog 2 'flexplaatsen', die we open laten voor het geval we in een andere klas merken dat een kind moeite heeft met de 'gewone' klaswerking. 'De Bizons' hebben dus 4 leraren, waarvan er altijd 3 tegelijkertijd aanwezig zijn. Ons klaslokaal bestaat ook uit 3 klaslokale, die door deuren met elkaar verbonden zijn: een theorieklas, een doe-klas en een onthaalklas. We zorgen voor een breed aanbod en werken vaak met ateliers. Meestal laten we onze leerlingen dan kiezen tussen 2 activiteiten,

bijvoorbeeld vliegtuigjes bouwen en muziek maken. Zo kunnen we echt kijken wie op dat moment waar nood aan heeft. Aan het begin van de dag visualiseren we die activiteiten ook, waardoor de dag voor onze leerlingen meer voorspelbaar wordt. We hebben de leerlingen ook onder ons vier verdeeld; zo heeft elk kind een vertrouwensleerkracht en kunnen we nog meer inzetten op persoonlijk contact.

TYPISCH BROEDERS VAN LIEFDE? ABSOLUUT!

Het project past goed bij Sint-Idesbald en sluit naadloos aan bij de missie van Broeders van Liefde. In 'De Bizons' zitten kinderen die vaak als 'moeilijk' bestempeld worden, en net daarom willen wij voor hen tot het uiterste gaan. De meeste kinderen uit onze klas verblijven hier ook op internaat, sommigen hebben een moeilijke thuissituatie. Nog meer dan bij onze andere leerlingen leggen we daarom de nadruk op het thuiskomen. We willen dat onze leerlingen zich hier welkom en goed voelen, en willen hen echt laten zien dat we hen graag zien.

WAT NU? VALLEN EN OPSTAAN!

Begin september gingen we van start met het teamteach project. Omdat alles nog zo nieuw is, is het een constant evalueren, aanpassen, opnieuw evalueren ... Zo hadden we begin

We zijn vier verschillende types met een andere achtergrond. We vullen elkaar daarom goed aan

september de intentie om twee keer per dag een onthaalmomentje te houden, waarbij de hele groep klassikaal zou samenkomen. Al snel hadden we door dat dat met deze groep kinderen niet lukt. Ook voor onze leerlingen is het soms nog wat zoeken. Zij hadden nog nooit 3 juffen en een meester. In een klassiek klasje moeten ze luisteren naar één iemand, maar nu zijn er plots 4 mensen die elk hun eigen stijl hebben. Gedrag dat bij de ene misschien nog net door de beugel kan, kan bij de andere 'not done' zijn. Dat kan al eens verwarring veroorzaken. Het is vallen en opstaan, maar we leren elke dag bij. Het is alleszins fijn om van onze directie de ruimte te krijgen dit proces samen te gaan en als team naar elkaar toe te groeien. De directie legt de nadruk niet te sterk op het 'hoe', maar geeft ons vooral de kans om dingen samen uit te proberen. Wanneer iets niet lukt, proberen we gewoon opnieuw. It's a work in progress! **db**

In 'De Bizons' zitten kinderen die vaak als 'moeilijk' bestempeld worden. Net daarom gaan wij voor hen tot het uiterste

ZUIDACTIE 2023

STRIJDEN TEGEN STIGMATISERING VAN KINDEREN MET HET DOWNSYNDROOM IN AFRIKA

JONAS SCHERRENS | BENJAMIN NYSSER

> Foto voor Zuidactie 2023: project in Goma (DR Congo)

‘Een plaats creëren waar personen met een beperking zichzelf kunnen zijn en in vertrouwen en geborgenheid kunnen groeien’: daar zetten heel wat collega’s en vrijwilligers bij Broeders van Liefde zich dagelijks voor in. In België, maar ook in Afrika. In de Zuidactie 2023 plaatst Fracarita al het mooie werk dat onze collega’s in het Zuiden verrichten voor kinderen met het syndroom van Down in Afrika in de kijker.

Herinner je je nog de Zuidactie ‘Verborgene Schatten’ van 2018? Met die Zuidactie werd toen steun ingezameld voor een dagcentrum voor kinderen met een verstandelijke beperking in Yirgachaffe (Ethiopië). Dankzij die steun werd het bescheiden dagcentrum verder uitgebouwd met containers en werden meer huisbezoeken op poten gezet.

Vrijwilliger Esayes, vader van Winchet, een meisje met het syndroom van Down, getuigt: “Kort na Winchets geboorte vertelde de dokter ons dat onze dochter bezeten was door een geest en medicatie niet zou helpen. We moesten het aanvaarden. Onze familie en kennissen lieten ons links liggen. Ze waren bang dat Winchet hen zou besmetten. Niet alleen onze kleine meid, maar heel ons gezin werd gestigmatiseerd. Tot de dag dat de broeders langskwamen en Winchet op

bezoek mocht in hun dagcentrum. Daar kregen we te horen dat ze het syndroom van Down heeft en dus helemaal niet bezeten is. Winchet gaat nu dagelijks naar het centrum en is al ontzettend veel veranderd. Ze leerde praten, zich wassen, koken ... Wat een verschil. Ik leid nu de ouderraad van het centrum. Samen proberen we zoveel mogelijk andere ouders van kinderen met het downsyndroom te overtuigen dat hun kind niet bezeten, maar gewoon anders is dan andere kinderen. En dat we hen heel wat vaardigheden kunnen aanleren.”

Met de Zuidactie Broeders van Liefde 2023 wil Fracarita Belgium opnieuw de aandacht vestigen op kinderen met het syndroom van Down in Afrika. De Zuidactie 2023 laat ons kennis maken met een project in Goma (DR Congo) en gaat van start op dinsdag 31 januari 2023. Meer info kan je verkrijgen via de lokale promotor(en) van de Zuidactie in jouw school of voorziening. Scharen jullie je ook achter de belangrijke missie van onze Afrikaanse collega’s? Steun de Zuidactie!

interview met

Kurt Defranco

**“Mensen zijn
geen beursaandelen”**

Met zo'n 40 jaar ervaring in de showbusiness is Kurt Defrancq een bekend gezicht in Vlaanderen. Maar naast zijn passie voor woord is hij ook een echte ondernemer. Zo is hij de bezieler van het Kurt Defrancq Huis, een woonzorgcentrum voor gepensioneerde kunstenaars. "Iedereen is meervoudig getalenteerd en kan bijdragen, ook mensen die al honderd jaar zijn. Ik wil bejaarde kunstenaars de kans geven om te blijven creëren en hun kennis door te geven."

NIKKIE STEYAERT | FILIPERKENS

'Ik kom wel naar jullie', laat Kurt ons weten wanneer we een locatie afspreken voor ons interview. Broeders van Liefde is voor hem geen onbekende. Zijn vrouw Nele werkt als leerkracht bij één van de scholen van Broeders van Liefde en ook Kurt zelf is oud-leerling. "Ik heb goede herinneringen aan mijn schooltijd en had veel inspirerende leerkrachten. Maar ik kan niet zeggen dat mijn passie voor de kunsten er is aangewakkerd."

9 TO 5

Kurt: "Ik ben opgegroeid in Brugge, maar ik ben blij dat ik nu een Gentenaar ben. Begrijp me niet verkeerd: Brugge is ook een mooie stad, maar naar mijn ervaring is de cultuurbeleving er eerder gericht op zelfbevestiging, in Gent meer op zelfbevraging. Dat vind ik belangrijk. Kunst is niet gemaakt om te behagen. Ik heb gedurende mijn carrière ook populaire en commerciële projecten gedaan, maar ik schuw daarnaast geen kunst die pijnpunten blootlegt. Bij het creëren van een voorstelling word ik getriggerd door wat ik wil vertellen, niet door wat het publiek wil horen. Ik laat mij inspireren door wat er rond mij gebeurt. Met mijn creatief beroep heb ik geen 9 to 5 beleving. Ik krijg continu prikkels en input waarmee ik aan de slag wil. Ik wil zaadjes planten, iemand raken of aan het denken zetten."

dichtbij: Een avondje lachen-gieren-brullen is niet aan jou besteed ...

Kurt: "Ik ben zeker geen tegenstander, maar voor mij is er een verschil tussen entertainment en een kunstige avond. Entertainment is plezant, een kunstige avond hoeft dat niet per se te zijn. Al wil ik daarmee niet zeggen dat een humoristisch stuk geen moeilijke thema's kan aansnijden, integendeel. Al lachend zegt de zot de waarheid. Maar er is op zich ook helemaal niets mis met een avondje vertier. Ook ik breng als artiest graag eens iets luchtig, maar het is een balansoefening. Ik wil ook nog altijd voorstellingen maken en spelen die vragen oproepen en iets bijdragen aan het maatschappelijk debat."

dichtbij: Denk je dat dat engagement om iets te betekenen in de maatschappij bij alle kunstenaars leeft?

Kurt: "In mijn ogen zijn er twee soorten artiesten. De eerste groep bestaat uit mensen die naast de spotlights een bepaalde schroom hanteren, stilletjes op het podium stappen, maar dat podium wel als een veilige haven ervaren. De tweede groep maakt vooral vooraf al veel kabaal. Ze gebruiken de kunsten om op te vallen. En ja, ze worden ook snel opgemerkt, maar meestal doven ze ook snel weer uit. Als je de kunsten juist en eerlijk benadert, doe je dat vanuit

een voorzichtigheid. Als ik jongeren hoor zeggen dat beroemd worden hun doel is in het leven, dan moet ik toch wel even zuchten. Ik vind dat een holle uitspraak. Bekendheid op zich betekent niets."

dichtbij: Maar bekendheid heeft toch ook zijn voordelen, of niet?

Kurt: "Ja zeker, maar het is niet allemaal rozengeur en maneschijn. As je werkt voor een massamedium, lig je constant onder een vergrootglas. Je gedrag wordt door anderen geïnterpreteerd en verkocht als realiteit. Drink je water, dan ben je een pater. Drink je bier, dan ben je een zatlap. Er is weinig nuance. Mensen denken ook al snel dat ze je kennen, enkel en alleen omdat ze je op tv hebben gezien. Ooit sprak een vrouw mij aan op straat: 'Je ziet er helemaal anders uit dan in het echt'. Dat is toch gek? De kunsten zijn vaak ook commerciëler dan vroeger. Ze moeten geld in het laatje brengen. In de 19de eeuw leefden veel artiesten in armoede, nu zijn het vaak geslaagde zakenmensen. Maar schilderijen die miljoenen waard zijn, dat heeft niets meer met kunst te maken. Onlangs hebben we een avond rond kunst en criminaliteit georganiseerd aan de UGent. Dat was zeer verhelderend. We zijn de echte waarde vergeten: het cultureel kapitaal. Dat zijn de mensen – kunstenaars, schepers, schrijvers, uitvoerders. Daar moeten we in investeren."

“

We hebben de illusie dat we vrije tijd hebben, maar die wordt ingevuld door jachtigheid en prestatiedrang

////////////////////

Maar mensen zijn geen gebouwen of aandelen op de beurs; je kan hun rendement niet in cijfers uitdrukken. Daar wringt het schoentje.”

AAIPOESHUIS

dichtbij: Je vindt cultureel kapitaal – de kunstenaar zelf - erg belangrijk. Is dat de reden waarom je het Kurt Defrancq Huis wil oprichten?

Kurt: “Ik droom van een inclusieve

maatschappij waarin iedereen telt en waar de focus ligt op de mens zelf. Onze samenleving denkt nog teveel vanuit een overdreven kapitalisme. Mensen moeten productief zijn en geld opbrengen. Gepensioneerden werken niet meer, dus gaan we ze maar ‘parkeren’. Dat idee vind ik vreselijk. Iedereen is meervoudig getalenteerd en kan bijdragen op zijn manier, ook zij die al honderd jaar zijn. Het Kurt Defrancq Huis is geen plek om te stoppen of stil te vallen.

Het is ook geen commercieel project. Het is een woonst waar men, ondanks de hoge leeftijd, verder kan creëren en inspireren. Ik haalde de mosterd voor het initiatief trouwens in Amsterdam. Zes jaar geleden ging ik een monoloog spelen in het Rozaspierhuis; dat bleek een woonzorgcentrum te zijn voor kunstenaars op leeftijd. Toen ik in de inkomhal aankwam, was een vrouw van 92 jaar virtuoos piano aan het spelen. Ze vertelde mij haar verhaal en ik zag hoe blij ze was dat ze nog steeds kon creëren en opnieuw mensen had om haar talent mee te delen. Ik kreeg tranen in mijn ogen. Op weg naar huis wist ik dat ik dit concept ook in België wou lanceren.”

dichtbij: Het Kurt Defrancq Huis klinkt nogal ‘exclusief’, enkel voor kunstenaars ...

Kurt: “Ik wil geen huis enkel en alleen voor kunstenaars, ik wil net een sociale mix. Het grote verschil met een standaard woonzorgcentrum is dat we in plaats van het organiseren van bingo- en spelletjesnamiddagen mensen gaan stimuleren om met hun talenten bezig te blijven. Een plek met een atelier, een concert- en compositiezaal ... Veel mensen op leeftijd zijn nog lang niet uitverteld, maar ze missen een publiek. Dat zegt iets over hoe wij als maatschappij omgaan met onze ouderen. Als cultureel adviseur voor de Universiteit Gent zie ik dat ook bij sommige emeriti (*gepensioneerde professoren n.v.d.r.*). Ook zij vallen niet opeens stil als ze op pensioen zijn en hebben nog veel te vertellen. Het Kurt Defrancq Huis is geen aaipoeshuis, maar een plek van verbinding en creativiteit, met veel ruimte voor kennisoverdracht en kruisbestuiving tussen jong en oud. Want jongeren kunnen zoveel leren van een oude rot in het vak, en omgekeerd. Als alles goed gaat, komt er een Kurt Defrancq Huis in de kerk van Drongen-Baarle. We zijn momenteel volop bezig met de gesprekken. Andere steden tonen echter ook

“

Het is een kerntaak van het onderwijs om jongeren in aanraking te brengen met verschillende kunstvormen

////////////////////

interesse in het concept. Het heeft iets in beweging gezet. Daar ben ik wel trots op.”

dichtbij: De Kerk van Drogen-Baarle. Dat is toch een bijzondere locatie ...

Kurt: “Ik ben voorstander van het herbestemmen van kerken. Welk nut heeft het dat ze gewoon leeg staan? Ik begrijp echter wel dat dat bij sommige mensen gevoeliger ligt. Maar

als een kerk zijn ceremoniële functie verliest, dan is dat niet langer ‘een kerk’. Dan blijft er alleen nog maar een skelet van een gebouw over. Ik benader dat rationeel. We leven in een tijd waar alles organisch is. Het is net goed om op zoek te gaan naar een nieuwe invulling voor gebouwen die niet meer in gebruik zijn, zo krijgen ze het nodige onderhoud en gaan ze niet verloren.”

dichtbij: Je wil kunst bij ouderen blijven stimuleren. Waarom vind jij kunst zo belangrijk?

Kurt: “Kunst draagt bij tot een veelkleurig wereldbeeld. Door middel van kunst ontwikkel je empathisch vermogen. Dat is zo belangrijk. Als je dat niet gelooft, kijk maar eens naar het journaal ... Als je je niet kan verplaatsen in hoe een ander denkt, dan ontstaat er conflict. (Woord)kunst draagt ook bij in de ontwikkeling van een sterke debatcultuur. Het is cruciaal om je te leren uiten en je gedachten te verwoorden. Veel jongeren én volwassenen worstelen daarmee. Luister maar eens naar mensen die geïnterviewd worden, ze raken amper uit hun woorden. Na een halve zin zeggen ze al: ‘snap je?’, ‘kweetniet’, ‘maar allé’ of ‘jah’. Alsof er kurken op de mensen zijn gestoken. We moeten echt werken aan taalhygiëne, best al op jonge leeftijd.”

STIEFMOEDERLIJK

dichtbij: Kijk je daarvoor in de richting van het onderwijs?

Kurt: “Kunst wordt in het onderwijs soms stiefmoederlijk behandeld. In mijn ogen is het echter een kerntaak van het onderwijs om jongeren in aanraking te brengen met verschillende kunstvormen. En ik heb het dan niet over ‘één uurtje gek doen met verf en kwast’ maar over een brede vorming: beeldende kunst, literatuur, lichamelijke expressie ... Maar niet iedereen vindt kunst zinvol. Als je iemand bent die graag de dingen microscopisch benadert, dan kan kunst je onrustig maken. Wetenschap geeft zekerheid: het valt te meten en uit te leggen. Kunst is iets abstract. Dat is trouwens het eeuwenoude spanningsveld tussen natuur en cultuur. Ik ben er echter honderd procent van overtuigd dat de kunsten belangrijk zijn. En als ze niet in het onderwijs behandeld worden, waar moet een jongere ze dan leren kennen? Ook de universiteiten zijn in hetzelfde bedje ziek. We willen een jongvolwassene

“

Veel mensen op leeftijd zijn nog lang niet uitverteld, maar ze missen een publiek. Dat zegt iets over hoe wij als maatschappij omgaan met ouderen

opleiden tot de specialist van de specialisten. Dat vind ik te eng. Wat weet die dan nog over de wereld? Natuurlijk moet een ingenieur in de eerste plaats een stevige brug kunnen bouwen, maar er is meer dan dat. Momenteel werk ik samen met onder andere prof. Johan Braeckman aan een overkoepeld vak ‘universitas’, om alle studenten, van dokter tot marketeer, ook iets mee te geven over de wereld rondom hen.”

dichtbij: Je bent acteur, spreker, ondernemer en cultureel adviseur. Best wel een drukke agenda. Heb je nog ruimte voor vrije tijd en rust?

Kurt: “We hebben allemaal de illusie dat we vrije tijd hebben, maar die is ingevuld door een soort jachtigheid en een drang om te presteren. Mensen gaan niet meer ‘een beetje joggen’, nee, ze trainen voor de marathon. Er is bijna altijd een verborgen agenda. Daarom lopen zoveel mensen

WIE IS KURT DEFRANCQ?

- // Kurt (59) is acteur, spreker, ondernemer en cultureel adviseur voor de Universiteit Gent. Hij is de bezieler van het Kurt Defrancq Huis.
- // Kurt woont in Mariakerke, is getrouwd met Nele en vader van Kasper, Ibe en Korneel.
- // Hij heeft geen groene vingers maar houdt wel van lezen in de tuin. Een boek dat hij iedereen zou aanraden is ‘Feitenkennis’ van Hans Rosling.

tegen de muur of belanden ze in een burn-out. Als tegenreactie krijg je een enorm ‘aanbod’ om te onthaasten (*zucht*). Zelfs verstillig is vervallen in een commerciële sfeer. Ik zou zeggen: laat je niet vangen. Ga zelf op zoek naar wat jou rust brengt. Voor mij is dat lezen en druk bezig zijn, maar dan met creatieve zaken die ik doe vanuit het hart.” **db**

FIT EN GEZOND MET KORTINGEN VIA BENEFITS AT WORK

Bespaar het hele jaar door op je
aankopen bij o.a.:

bol.com®
de winkel van ons allemaal

SAMSUNG

DECATHLON

GARMIN

START 2 RUN

AGU

ICI PARIS XL

mymuesli

[BROEDERSVANLIEFDE.BENEFITSATWORK.BE](https://broedersvanliefde.benefitsatwork.be)

Broeders van Liefde
ONDERWIJS EN ZORG

Proficiat!

Hanne Vanreppelen, Aurelizny Chevalier, Katrien Peijls en Gwenny Coonen wonnen elk een duo-ticket voor een bezoek aan Bobbejaanland. De winnaars zullen een mailtje ontvangen van Corporate Benefits. Veel plezier!

Als medewerker van Broeders van Liefde kan je je gratis registreren op het platform van Corporate Benefits, met je zakelijk mailadres of met een privémailadres en het wachtwoord Dichtbij22. Lukt het je niet om een account aan te maken? Neem contact op met de helpdesk van Corporate Benefits: support@benefitsatwork.be

Win

1 van de 10 Kinepolis tickets! Deelnemen kan van 1 oktober tot 30 november 2022, via het wedstrijdformulier. Surf naar broedersvanliefde.benefitsatwork.be/offer/45845

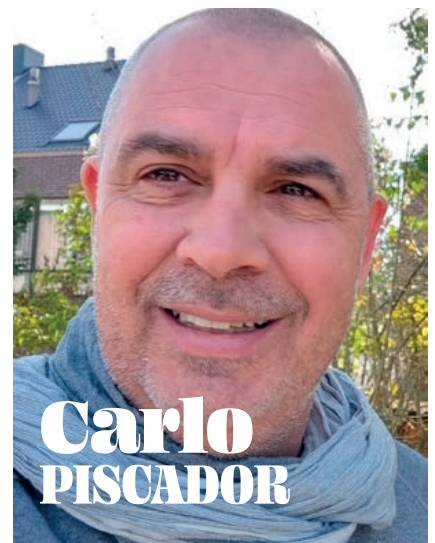
BOOMING BUSINESS

De zomervakantie ligt achter ons. Voor velen was het een periode om even te disconnecteren van alles wat met werk te maken heeft. Of niet? Disconnecteren blijkt niet altijd gemakkelijk. Om te leren loslaten van wat energie vreet, volgen we daarom cursussen, roepen we externen in en leren we methodieken aan. Er worden boeken over geschreven en lezingen over gegeven. Je kan je erin laten coachen. Het is booming business. Toch heerst er ook een angst om connectie te verliezen. Met familie, collega's, vrienden en de wereld. Jongeren willen niet meer mee op vakantie als er geen stevig wifinetwerk is, want wat als ze iets zouden missen? We gooien ons leven te grabbel op het internet en voelen paniek als we gedeconnecteerd zijn: geen wifi, geen 4G, wat is het wachtwoord? Sinds de komst van het wereldwijde web zijn we nog nooit zo geconnecteerd geweest. Maar het web wordt stilaan een spinnenweb. Facebook, Instagram, Twitter, LinkedIn, TikTok, WhatsApp. 7/7 en 24/24. In die wereld van constante connectie, hebben we moeite met connecteren. Niet online, maar offline. We zijn de verbinding met elkaar en met onszelf verloren. Al te vaak leven we in fragmenten: eerst tijd voor werk, dan voor het gezin, daarna wat me-time, dan tijd voor ... Maar het echte leven dient zich niet aan in fragmenten, wel in gebeurtenissen die sterk verweven zijn met elkaar. Ook daarover bestaan er boeken en

worden lezingen gegeven. Ook hierin kan je je laten coachen. Opnieuw booming business.

Maar je kan ook je eigen coach zijn. Dagelijks de ruimte nemen om verbinding aan te gaan met de wereld rondom je, om zo in een gezonde relatie te staan met anderen. En laat daar nu ook net een mooie opdracht in schuilen voor het onderwijs: kinderen en jongeren leren leven in verbondenheid met zichzelf en met elkaar, met stevige wortels in de kleine en grote wereld van elke dag. Hen dichter brengen bij alles wat deel uitmaakt van het leven: vreugde en verdriet, succes en ontgoocheling, lichaam en geest, natuur en cultuur, leven en dood.

Echte verbinding, elke dag opnieuw.

**Carlo
PISCADOR**

// Carlo Piscador is directeur bij De Graankorrel in Merelbeke.

“

De gevarieerde job geeft mij veel voldoening

BOUWPAKKET

Dirk Robyns is al 9 jaar aan de slag als doelgroepmedewerker bij TWI, een Brussels maatwerkbedrijf dat diensten levert aan andere bedrijven en daarvoor een beroep doet op mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Dirk: "Bij Connect Group neem ik de assemblage van kleine laadpalen voor mijn rekening; je kan het vergelijken met een ingewikkeld bouwpakket. Ik verbind alle onderdeeljes door middel van klassieke zekeringen, maar ook via kabelbomen die ik zelf maak. Het is een gevarieerde job die mij veel voldoening geeft." Volgens Dennis Smeyers, de unit verantwoordelijke van Dirk, is het niet toevallig dat Dirk zijn job graag doet. "Toen hij nog voor onze Groendienst werkte, viel zijn technische aanleg ons allemaal op. Bovendien is Dirk heel leergierig: de juiste man op de juiste plaats!"